

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Az érinthetetlen kiegyezés.

Pécs, 1899. október 20.

A politikai világ optimistái nagyban bizakodnak benne, hogy a Clary-kormány-nak sikerülni fog föladatát, az osztrák parlament akcióképessé tételét, keresztül-vinni s ezzel a teljes alkotmányosságot Ausztriában is érvényre juttatni.

Nem osztjuk ugyan ezt a vérmes reménykedést, mert a Reichsrath megnyitása erre nézve nem valami biztató előjel, de hát ha a dolgok fordulata mégis a reménykedőknek adna igazat, akkor is egy óriási horderejű kérdés elé lesz állítva Magyarország: mi lesz a kiegyezéssel?

Mert a németek obstrukciója idején a kiegyezésnek az osztrák parlamentben tényleg megvolt a többsége s hogy törvény nem lett belőle, az csupán azon mulott, hogy a parlamentet az obstrukció működésére képtelenné tette.

Egészen másként alakulna azonban a kérdés, ha most — a németek megbékítése árán — a parlament akcióképessé válnék. Most már mindenestre más elemekből kellene szervezni a többséget, a melyben helyet foglalnának a németek, kik nemcsak a multban elleneztek a kiegyezést, de — mint véleményük szerint Ausztriára károsat — most is ellenzik s az alkotmány 14. §-át egyszerűen el akarják törölni csak azért, mert ennek segélyével léptették életbe a kiegyezést s azt tűrni nem akarják, hogy a fogyasztási adók átutalását, a melyre nézve Ausztriában még törvényes intézkedés nem történt, szintén a 14. §. segélyével léptessék életbe.

Az előbbi többségből pedig, amely a kiegyezést elfogadta volna, még a legvérmesebb reménykedők szerint is a cseh képviselők ellenzéke szorulódnak, most már tehát a kiegyezést már ellenzéki álláspontjukból kifolyólag sem fogadják el.

A helyzet tehát akként változnék meg, hogy a németek megmaradnának továbbra is a kiegyezés ellenzése mellett, a csehek pedig a németbarát kormány-nak eo ipso

nem szavaznák azt meg: a rendes parlamenti működés fölvétele tehát okvetlenül a kiegyezés bukását eredményezné az osztrák parlamentben.

Nagyon aktuális tehát a kérdés, melyet Kossuth Ferenc fölvet a „Magyarország“ mai számában: *ha az osztrák parlament nem hagyja helyben a kiegyezést, mi lesz? Érvényesülni fog-e majd hazánk joga és érdeke?*

Mert hát arra nézve nem volt véleménykülönbség sem az országban, sem az országgyűlésen, hogy a nálunk egyoldalú rendelkezéssel törvénybe iktatott kiegyezés csak addig maradhat érvényben, a meddig Ausztriában a viszonyosság teljes mértékben és törvényes módon biztosítottatik. De arra nézve is teljes volt az egyetértés, hogy ez a kiegyezés Magyarország terhére meg nem változtatható, mert az azt a legszélő határt jelzi, a meddig Magyarország a gazdasági közösség fönttartása érdekében elmehet.

Már most, ha az osztrák parlament azt a kiegyezést, melyet a magyar törvényhozás netovábbnak jelentett ki, nem fogadja el: bekövetkezik az az eset, hogy a két törvényhozás a közösségre nézve megegyezésre jutni nem tudott, ennek pedig törvényes következése a gazdasági különválás.

Ez képezi ebben az esetben hazánk törvényes jogát, melyre nézve kérde Kossuth Ferenc, hogy fog-e majd érvényesülni?

Meg is adja rá a feleletet, hogy nem hiszi, s hogy ezzel mennyire igazat mondott, fényesen bizonyítja a „Budapesti Napló“ tegnapi vezércikke, a melyről méltán föltehetjük, hogy az irányadó körök nézetét tolmácsolja.

Azt mondja ez a vezércikk, hogy a kiegyezést semmi okunk sincs többé féltenuünk az osztrák parlamenti viszonyoknak bármilyen alakulásától, mert *a kiegyezés mindenképpen érinthetetlen, sérthetetlen, megmásíthatatlan.* Figyelmezteti tehát az osztrák pártokat, hogy a kiegyezést bántani ne merészeljék, mert *ha ismét választani*

kellene a kiegyezés és az osztrák parlament között, ez a választás semmi esetre sem esnék az osztrák parlament javára.

Ime tehát így fogják föl magyar parlamenti körökben a teljes alkotmányosságot! A parlamentnek működnie kell, mert e nélkül nem létezik az a teljes alkotmányosság, a melyhez Deák Ferenc törvénye minden közös érdekű ügyre vonatkozólag az érintkezést elengedhetetlen föltétel gyanánt kötötte.

De csak úgy működhetik az a parlament, hogy az eléje terjesztett kiegyezést elfogadja úgy, amint az eléje terjesztve lett, mert az „mindenképpen érinthetetlen, sérthetetlen, megmásíthatatlan“. Ha pedig azon változtatni akarna, akkor nem a kiegyezésről konstatálják, hogy az nem sikerült, hanem a parlamentet küldik pokolba s fönttartják változatlanul a kiegyezést.

Hát az ördögbe is, akkor minek bocsátják azt a kiegyezést parlamenti tárgyalás alá, ha azt már a betérjesztéskor érinthetetlen, sérthetetlen, megmásíthatatlan törvénynek deklarálják, a melynek érintése a parlament életébe kerül?

Persze az ilyen parlamentarizmust nem értik az osztrákok, de nem értené meg a világnak semmiféle alkotmányos népe sem; mi azonban a parlamenti alkotmányosság-nak ebben a fölfogásában növekedtünk föl s már el sem tudnók képzelni máskép.

Vagy teljesíti az alkotmányos parlament azt, amit fölülről parancsolnak neki, vagy pokolba küldik a parlamentet: így van föltéve minálunk a kérdés mindig s a mi parlamentünk teljesíti is mindig azt a parancsot, hogy megmenthesse a parlamenti alkotmányosságnak legalább a létszátát s egyes érdekköröknek abból származó nagy hasznát.

Az adott viszonyok bölcös mérlegelésének, politikai érettségről tanuskodó opportunitásnak nevezik ezt nálunk. Sem föl nem háborodnak, sem nevetségesnek nem találják, ha Bécsben azt mondják: „Válaszszatok a két tehén közül, de azt előre megmondom, hogy a Riskát nem adom!“

A „Baranyamegyei Hitelintézet mint részvénytársaság“ cég

a mai napon kelt igazgatósági határozatával

1899. október 16-tól kezdve

úgy a régi, mint az újonnan ott elhelyezendő betétekre a betétkamatot

5%-ra

felemelte és ezenkívül a betevők helyett a betét kamatadót is fizeti.

Pécs, 1899. október hó 16.

Az igazgatóság.

Egész komolysággal választják a másikat, beledisputálják magukba is, másokba is, hogy szabadon választottak s e mellett még az alkotmányt is megmentették.

Az osztrákok azonban még távol állnak a politikai túlérlettségnek ettől a fokától s aligha fogják az eléjük terjesztett javaslatok érinthetetlen voltát respektálni. Ebben az esetben azonban csak úgy érvényesülhetne Magyarországnak főntemlített törvényes joga, ha itt is úgy fognák föl a parlamentarizmust, mint Ausztriában.

De mivel nálunk más a fölfogás, majd illetéknépen fognak Bécsből hozzánk szólni: „Az az éretlen Reichsrath nem akarja fölfogni, hogy az eléje terjesztett javaslatokon változtatni nem szabad s ilyen meg ilyen változtatásokat követel. Mutassátok meg tehát ti magyarok, hogy ti vagytok az okosabb, aki enged és fogadjátok el a kívánt változtatásokat, ha mindjárt a bőrtökre megy is!”

És az okos magyarok engedni fognak, mert így rájuk esik a monarchia súlypontja, a mi szörnyű módon jól esik nekik, ha mindjárt agyonnyomja is őket.

Templomi zene.

Pécs, 1899. október 20.

Mint figyelmes szemlélője minden mozzanatnak, mely Pécs zenei életét érinti, e becses lap hasábjait keresem föl, melynek már a nevében is ki van fejezve hivatása, lévén az „Pécsi Figyelő”, hogy egy rövid visszapillantást vessek ama nagyarányú és mélyreható hullámszóra, melynek a szeptemberi Cecilián-kongresszus nyomában tanui voltunk.

Az bizonyos, hogy minket érdeklőleg az a kongresszus egy nyolc és fél éves kérdésbe világított be, amióta t. i. dómunkban nem hallunk hangszert az egy orgonán kívül s ál-

landóan hallunk egy, gyermekek és férfiak szövetkezéséből kiáradó karéneket. Ezt gregorián gyűjtőszóval hallottam nevezni és magasztalni; hallottam magyarázatokat is chorál és polyphon ének közt ezen a téren. Vitát láttam lefolyni a fölött: vajjon a templomokban a zenés, vagy a karénekes istentiszteleteknek adassék-e előny? A kongresszus azt tűzte ki céljául, hogy a karénekek szerezzen elismerést s ennek elterjedését mozdítsa elő.

Mint első tekintetre látszik, Pécsre nézve ez a kérdés már túl van haladva, mert itt a dómokban a karének már rendszeresítve van, zenés istentisztelet onnan ki van zárva s más házában az Istennek csak nagy néha kerül egy-egy, mintegy emlékeztetőül elmúlt időkre s ekkor is csak kizárólagos adományképen, t. i. a pécsi főreáliskola némely miséjén.

De azt mondtam, hogy a Cecilián-kongresszus éppen a mi viszonyainkba világított be s ez üdvözölni való eredménye úgy magának a kongresszusnak, mint az általa felszínre hozott vitának.

A választással a gregorián-ének és az instrumentális egyházi zene közt egészen tisztában vagyok, be is számolok vele mindjárt. De arra szeretnék feleletet kapni azoktól, a kik oly ridegen és mereven kiutasították az instrumentális zenét a dómból, mi okból s mi céllal tették ezt? Az arany középut helyes és praktikus elvét miért hagyták cserben? Hisz azelőtt olyan szépen lépten-nyomon követte a dóm zenei intézőit a hívők tömege: adventben és nagybőjtben senki se kívánt zenét, mindenki természetesnek találta az egyház csendes, komoly méltóságát ama szent időkben; csend és magába szállás volt a lélekben is; de karácsonykor, husvétkor az egyházzal együtt kitört a lelkekből a »jubilate Deo!« — ez nem lehetett egyforma hangulatu se itt, se ott az éppen elmúlt »cor contritum« hangulatával. Most, már nyolc és fél éve, minden egyforma nyelven beszél a dómokban: bánat, öröm, requiem, te Deum, Hosanna és De profundis — hisz ez nem lehet igaz, nem természetes, nem Istenadta hangulat! Mi hát az egyenes következtetés? Az, hogy ez önkényes akarat, vagyis akaratosság műve. Ez

az akció nyolc és fél év óta nem hódított egy lelket se magának, nem hallottam egyetlen egy hangot, mely elismerte volna emez excludivitas értékét.

Biz az igaz, mindnyájan emlékszünk arra az időszakra, mikor a dóm restaurálásának hatalmas eszméje testet ölteni készült s a lyceumi templom jelöltetett ki ideiglenes püspöki templomul, nagyon igaz, hogy elnyomódott a dóm zenéje, számalom volt épüget elöadni, mint meghallgatni. De miért? Mert a meztelen csontokig le lett hántva a zenekar; válogatatlan, csak úgy előrántott, minden előkészület nélkül reprodukált szerzemények daráltattanak le s előadók és hallgatók így sóhajtának:

»Und der Himmel, voller Huld,
Hört das auch an mit Geduld.«

Ez a halálra ítélt instrumentális zene siralomházi epochája volt.

De emlékszünk ám a dóm zenéjére a kiváló szellemű karnagy, Hölzl nyugalomba vonulásának időpontjáig; szobor hirdeti s minden még élőnek magasztaló elismerése emlegeti ama zene fonségét. Ez a sas ma nem repülhet, mert kitépték tollait s kidobták a csibeudvarra, hol minden kappan büszke önérettel mondhatta szemébe, mennyire különb ő!

Az a ferde helyzet áll tehát fenn ma, hogy az instrumentalisták ezt mondják joggal a gregoriánusoknak: mi is azok vagyunk, mikor az egyház institúcióival együtt érzünk, mikor nincs »Gloria«, hanem van »Miserere mei Deus«, de ti nem követhettek bennünket az egyház örömapjain, mert nincs hozzá hangotok: jubilálni nyögdecseleléssel nem lehet.

Gondolom, hogy dómunkra vonatkozólag az akták le vannak zárva; ezekhez nem is nyulunk; csak azt kell még konstatálnunk, hogy az ott meghonosított gregorianum létalapját és jogosultságát sok-sok évszázad rendelkezéseire, vélemény nyilvánítására, óhajaira s — mondjuk — intézményeire fektetik. Mint-hogy pedig én egy mindezeknél sok-sok évszázaddal, sőt évezreddel régebbi intézményt fedeztem fel, a mely a későbbieknek őse volt: én nem lehetek gregorianus.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A kép meséje.

— Egy huszártiszt emlékeiből. —

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A mi századunkat Sajó Gidáéknek az ősi kuriáján szállásoltak el s miután a törzstiszteknek lent a vendégszobában vetettek ágyat, a legénységet az istállóba telepített cselédség helyére költöztették, jó magamnak, — mint a féle fiatal hadnagynak — bent a lovagterembenben adtak szállást. Mondhatom, bár katona létemre nem vagyok gyáva ember, de itt ebben az irgalmatlanul nagy teremben nem a legjobban éreztem magamat.

A terem hatalmas falait körös körül, tört festékű, elavult színű festmények borították, melyeknek az Isten tudja ki volt a mesterük s melyek valószínűleg Sajóék őseit ábrázolták.

Szemben az ágyammal egy zongora állott, melyet ha meg látna valamelyik modern zongora készítő, hát alighanem kételkednék annak a butordarabnak zongora voltában.

Klaviatúráján már egész pókcsaládok építettek maguknak nyugodalmat tanyát, a lábai olyanok voltak, mint valami elefánt széles lábai s arra engedtek következtetni, hogy a zongora építőjének aligha volt fogalma a »rezonánsz«-ról, melytől a három fatuskó bizonyára megfosztotta a hangszert.

Mikor az ágyba feküdtem, kíváncsian jártattam körül tekintetemet, mely végre megakadt a lovagterem egyik képen.

Marcona arcú, borzas bajszu férfit ábrázolt ez a kép, kinek viharedzett vonásairól letükröződött az elszántság s jellemzilárság. A hatalmas, széles vállak közül, — melyeket gyémánt csatos mente borított — izmos nyak nyulott ki s ezen pihent az a szép Báthory fej, melynek előre álló, szinte acélos homloka haragos ráncokkal volt borítva.

A képnek a törzsén — a szív táján, három lyuk volt hasítva a vászonba, melyeknek sima szélei azt igazolták, hogy ezt a folytonossági hiányt nem az idő vasfoga, hanem valami éles eszköz okozta, például egy tör, vagy kard éle!

Önkéntelenül is elgondolkoztam. Vajjon ki lehetett ez az ember, kinek arcáról leri a kegyetlen elszántság s kinek buzogányt szorító izmos ökle arról tanuskodott, hogy az a kéz nem egyszer sujtott le rombolva az ellenség koponyájára s nem egy csatában kergette szegyen futásba az ellent.

S vajjon kinek lehetett érdekében vad dühvel tört dölni a képbe, sebet ejteni az érzéketlen, festékkel borított goromba vásznon? Godolatokba mélyedve néztem a képet . . . mely hirtelen megrázkódott homályossá vált elfakult arany keretében s a festett alak — mintha visszatért volna korának szelleme, — csörgő sarkantyú pengéssel, dörgő léptekkel közeledett felém . . . . .

I.

— Ugy-e kíváncsi vagy jámbor idegen, hogy ki vagyok? — szólalt meg mellettem a megelevenedett kép. Arra is kíváncsi vagy, hogy ki feledkezett meg annyiról az apákat illető köteles tiszteletéről, hogy tört döfött festett képembe, mert gyengék, silányul gyön-

gék voltak kezei, hogy gyilkos tört mártson eleven testembe? Nos elmondom. Hallgass meg.

II.

Évszázadokkal ezelőtt, midőn e kastély falait még nem renoválta kuriává a modernizálás szelleme, hanem hét tornyával és felhőt verdeső torony szobájával a vidék leghatalmasabb vára volt, élt itten egy várur ifju leányával.

Szép volt az a leány, mint az égből alászállt Cherub, rozsdavörös színű fürtei kimondhatatlanul érdekes glóriába vonták azt a hófehér szüzi leányarcot, melyet mint a lilium duzzadó szirmait, nem ért még térfi ajk csókja soha.

Hatalmas országok királyai, falvak fölött uralgó nagy várurak, lágy szívű, édes dalu költők és lándzsa törő hősök vetekedtek a leánynak, Hedvignek kezeért. De a leány halani sem akart szerelemről. A mező buja növésű vadvirágai, az erdők fái lombjának halk susogása, a kristály patakok csörgedezése, ez volt minden öröme.

Irtózott a férfaktól s hiába volt atyjának parancsa, esdeklése, e leány szive nem vágyódott szerelem után, nem akarta megismerni az asszonyi élet gyönyöreit, nem vágyakozott az anyaság büszke örömei után.

Azt mondják a költők, hogy a szerelem a szívben gyökerező virág, melynek bimbója azonban csak a maga kertészének kezei közt fakad s nincs az a meleg lágy fuvalom, nincs az a zord, sivitó északi szél, mely a szívbéli gyökerekből virágzó ágat hajtsa, míg az meg nem találja azt a kertészt, kinek akár kontár munkája, akár művészi keze beleoltja tüzet a rejtőzködő gyökérbe.

Az én felfedezésem — már csak elámulom a gregorianistáknak — az ember mély-séges kedélye. Ez milliók és milliók nyelvén beszél, megérti egész világ, mert igazán és őszintén megnyilatkozik, úgy, ahogy a jó Isten érezni engedte; érezni és nem matematikát kottára szedni! A Gregorianum mindig „szürke”, mert theoria; a kedély zenéje pedig: gyászos és rózsás, békés és haragvó, elandalító és hősi, mert igaz, mert élet, mert emberségesen emberi.

Én őszintén visszavágyom a kedélyvilág hamisítatlan megnyilatkozásának korához, mikor majd megint hallhatok férfikart, női kart, ezek vegyes énekét; hallhatom Beethoven, Haydn, Mozart miséit; hallhatok trombitát, a mely lelkesít vagy elrémit; hegedűket, fahangszereket, melyek szárnyakat adnak a korlátolt, mindössze két oktáváig terjedő emberi hangnak, hogy a mennyország sejtéseig emelje lelkemet. Belátom, hogy én előbb vagyok ember, csak aztán filozóf; tapasztaltam, hogy a Gregorianum örökös egyhanguságával lenyűgözi, borongóssá teszi lelkületemet, míg a zene hangjaira embertársaim arcán látom lelküket s velük érzek én is.

A legelől említett vitából egy értékes szózat visszhangzik egyre bennem: *szervezzük Pécsét az instrumentális templomi zenét.* Igen, de gondosan megválogatott, egyszerűen előkészített, az alkotók nemes hevülését visszaadni alkalmas zenét. Nincs kétségem benne, hogy a gregorianisták ott fognak ülni körülöttem és gyönyörködni, örülni velem együtt és dicsérni az Istent velem együtt azért is, mert megadta az embernek, hogy ilyen szépet, Ő hozzá méltót alkothasson.

Egy nem egészen laikus.

H i r e k.

Pécs, 1899. október 20.

A pécsi egyetem és még valami.

Tekintetes Szerkesztőség!

B. lapjuk tegnapi számában a jövődöbeli pécsi róm. kath. egyetemet irtette egy törekvő fiatalember. Az ilyen ismertésekről

S fájdalom Hedvig szive virága is megtalálta a maga rügyfakasztó kertészét.

Egy szép napon valamely idegen uralkodó küldötte jelent meg a várban. Egyszerű kurta nemes, de daliás költői ifju, kinek inkább a poéták aranyhárfa-jele volt a kezében, mint a hadviselő fringija az oldalára.

Néhány napig időzött csak a várban, de ez a néhány nap elég volt arra, hogy hatalmas lánggá szítsa a várúrleány szívében a szerelem szikráját, s lebilincselje szívét, lelkét egyaránt.

Egy szép napon így szól Hedvig az atyjához:

— Édes atyám uram! Eddig azt mondtad, hogy leányod nem akarja betölteni női hivatását, azon panaszkodik, hogy a Mindenható érzéketlen követ tett leányodnak szive helyére. De ez most megszűnt. Leányod szívében kikelt a szerelem virága, az érzés melegétől elolvadt a jég, s most magam kérlek, esedezem, add nekem férjül azt az ifiut, ki mint a szomszédos uralkodó küldönce tért be vendégszerető házádba.

Az apa természetesen nem adta ehhez beleegyezését, hiszen csak nem engedhető meg az, hogy az ország legrégebbi családjának sarja egybekeljen egy udvaronccal, nem engedhető meg az, hogy őseinek vére keresztelkedjék egy pörből lett nemes satnya vérével?

A leány látszólag megnyugodott apja parancsában, de titokban szökést tervelt.

A csábitónak — tervszerint — éjfél tizenkét órákor kellett volna a várban megjelennie s néhány pillanat múlva már kiröppent volna a szerelmes galambpár s kitudja hol turbékolta volna el az első szerelmi ket-

rendesen azt szokták irni, hogy komoly és beható tanulmányok eredménye. — Ezen ismeretéről azonban ily megtisztelő kijelentés nem tehető. Mert beszél a hallgatóságról, tanárokról, épületekről és szertáráról, a nélkül hogy a nervus rerum gerendarumnak, a szükségelt alaptökének mielőbbi és minél könnyebb összeszereszerethetési módjait is imertette volna. S ha már a tanárok, épületek stb. fenntartásához szükséges alap megteremtésének mikéntjét a nálánál okosabbra hagyta is, az ifjuság ügyét nem lett volna szabad figyelmen kívül hagynia!

Mert pénzre nemcsak az egyetemnek, de a hallgatóknak is szükségük legyen. Ha a szülői szűkkeblőség, jobban mondva szűkmárkuság, nem folyósítja eléggé folyékonyan a kelendősséges összegeket, azon esetben keríteni kell. Erre legalkalmasabb terrenum a lombard-üzletszerű „kézizálogkölcsonzintézet”. Tekintettel pedig arra a bizonyításra nem is szoruló körülményre, hogy az ilyen gyors enyhítést igénylő pénzsükséglet az egyetemi hallgatóknál úgy szólván mindennapi, — egy szolid alapokra fektetett zálogházról is kell majd valahol az új egyetem közelében gondoskodni.

Mert: a régi gráci egyetemnél magában az egyetemi épületben volt elhelyezve a zálogház. A budapesti szerbutcai zálogközvetítő intézetben pedig az egyetem szomszédságánál fogva mindnyájunknak ruhaneműi, ékszerei, arany és ezüst evőeszközei megfordulának, a kik csak az egyetemen megfordulánk. Kolozsvárt az egyetem tözsomszédságában, a Belkirály utcában van ezen jótékonyági hivatal s a nagy közelségnél fogva oly jövedelmező, hogy a meggazdagodott tulajdonos csupa hála-ból ösztöndíjat akar alapítani szegénysorsu s mindannak dacára jó előmenetelű egyetemi hallgatók részére!

Minekutánna ekképen az esetleges egyetemi nyomor enyhítésére vezető eszközt megmutattam, szükséges, hogy a módot is ismeressem meg, mely által az kiviendő lesz.

Ezt a jövedelmező magángazdászati ágat mindenestre házi kezelésbe fogja venni az egyetemi tanács. Az ügyek vezetése a rektor magnificus kezében fog összpontosulni, a tárgyak kezelésére pedig egyetemi raktárosi állás fog szerveztetni. Az egyes becsapandó kerék-

tőstét, ha tervüket elnem árulja Hedvig komornája.

Csendes, holdvilágos éj volt, s közeledett az éjféli ideje, midőn lassan, nesztelenül lebo-csájtották a vár felvonó hidját, s néhány pillanat múlva már bent volt a csábitó a vár urleány szobájában, melyből halk suttogás hangja hallatszott ki.

— Végre tehát egymásé leszünk! — suttogá lázas ajakkal, térdre borulva az ifju. Eljön az a pillanat, melyben az enyém leszel, melyben nem választ el tőled senki.

— Csendesen kérlek — mondá Hedvig — úgy félek, hogy tervünk nem sikerül, hogy el fognak árulni, s akkor én szerelmesem, veszve vagyunk.

Az ifju tüzesen ölelte keblére a remegő leányt s erős keze vadul kapott kardjának markolatához.

— Ne félj szivem — mondá — nincs az a hatalom, melytől megriadjak. Ha száz életem volna, mind a százat feláldoznám érted, de mielőtt meghalok, szembeszállok az ég lángpallosu angyalai, a pokol fekete szarvu ördögeivel is ha kell, hiszen kinzó pokol volna nekem az ég minden üdvössége nélküled!

A leány hófehér orcái bibor pirban égtek, s önfeledten hajtotta szép fejét az ifju széles keblére.

E perchen halkán kopogtak a szoba ajtaján s a komorna dugta be rajta fejét:

— Siessen urnöm — suttogta — mert különben észreveszi még valaki szökésüket. A várőrséget éppen most váltják fel s így őrizetlen a hid. Siessenek mert ki tudja mit hozhat a következő pillanat?

Hosszu, forró csókot váltottak a szerel-

párokat, ékszereket, ruhadarabokat stb. a kari dékánok fogják mustrálgatni, megbecsülni, az árat meghatározni stb. és e tekintetben azonnal kihirdetett szóbeli határozataik ellen felebbvitelnek csakis a rektorhoz lesz helye, a ki már végérvényesen határozand. A folyósítandó összegek pedig a queszturában vehetők fel, a fotografálás index előmutatása alapján, mert ezen jótékonyági intézet zártkörű lesz.

Ezen római katolikus egyetemi zálogház hatalmas gyarapítója lesz az egyetem gazdasági alapjának. Az ebből származó jövedelmek felhasználásával a csonka egyetem csakhamar kiegészíthető leendő az orvosi fakultással.

Szinte látom már, mily rohamosan épülnek a városi közkórház és az új elmeegógyintézet alatt elterülő püspöki réten a klinikák hatalmas helyiségei. Élettani intézet, nőgyógyászati, belgyógyászati, sebészeti klinika, kémiai intézet . . .

De nem folytatom tovább, mert még utóbb engem vesznek megfigyelés alá először az új elmeegógyintézetben!

Gyurkovics.

Napirend 1899. október 21-én.

Naptár: szombat, okt. 21. — Róm. kath.: Orsolya — Prot.: Orsolya. — Görög-kel.: (okt. 9.) Jakab. — Zsidó: Sab Wajeva. — Nap két 6 óra 28 perckor; nyugszik 5 óra 1 perckor. — Hold két 6 óra 44 perckor este; nyugszik 8 óra 44 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, hűvös idő várható.

Jogász-táncestély a Vigadóban fél 9 órákor. Társas-vaesora a Katolikus Körben 8 órákor. Színház: „Kisértetek”; dráma Ibsentől.

— (Mozart-requiem) Már a múlt számunkban jeleztük, hogy városunk zenekedvelő közönsége ismét ritka műélvezetben fog részesülni. Ugyanis a megyéspüspökünk engedelmé folytán folyó évi november 21-én a ferencrendiek szépen restaurált templomában lesz a főntemlített requiem, mely méltán helyezettik Verdi requiemjével egy sorba, előadva. Az előadáson — melynek rendezését Molnár Kálmánné és Dischka Győző vállalták

mesek, aztán kéz a kézben lassan, óvatosan megindultak a sötét folyosón.

Mély siri csend uralgott mindenfelé, csak saját lépteiknek halk koppanása hallatszott. Már már célhoz értek, a komorna kinyitotta a várkaput, mely előtt a felvont hid helyének óriási mélység tátongott, s a melyen elsőnek az ifju lépett ki, ki a következő pillanatban éles sikolylyal lezuhant a feneketlen mélybe, míg a várurleányt az őrség egy izmos legénye visszarántotta a halálos lépéstől.

Hedvig, midőn pillanatra támadt szédüléséből föleszmélt, vad dühvel vetette magát a vár örre, s előrántva törét, markolatig szurta a legény szívébe.

Mint a megvadult elem, mely zuzvatorve száguld végig a természet ölen úgy rohant a leány vértől párolgó törével a szobájába, s egy pillanatra meghökkenve, beledöfte atyja képebe a tört, mely a falba furódva ketté tört . . .

S e pillanattól fogva gyász költözött a Sajó várba.

A fiatal leány naponkint meglátogatta kedves ének a vár tövében ásott sírját, s üres tekintettel meredve a hallgatag rögre, virágokkal szórta teli a hantot, s órákig elbeszélgetett az egyszerű fakeresztel, mely fejfája volt az ifiúnak.

— Ne félj szivem — mormolta görcsösen ölelve át a keresztet — nincs az a hatalom, melytől megriadjak. Ha száz életem volna is, mind a százat feláldoznám érted, de mielőtt meghalok . . . szembeszállok az ég lángpallosu . . . angyalai . . . a pokol fekete szarvu ördögeivel is ha kell, hiszen kinzó po-

el — közreműködik a város összes ének- és zeneegylete. Meg vagyunk győződve, hogy az avatott kezű és ügybuzgó rendezőknek sikerülni fog ezen vállalata s a közönség is pártolni fogja ezen előadást, hogy így az erkölcsi siker karöltve járjon az anyagi sikerrel.

— **(Személyi hír.)** Baranyavári *Tormai* Károly alispán tegnap este hazatért hivatalos utjáról.

— **(Felülvizsgálat.)** A rendes katonai felülvizsgáló bizottság ma reggel 8 órakor ülést tartott a Scholz-féle sörházban *Kosztis* Kamill vármegyei főjegyző elnöklete alatt. Felülvizsgálatra összesen 20 egyén jelentkezett, ezek közül 12-en az apák keresetképtelensége s 8-an a tényleges szolgálatban álló ujoncok közül. Két apánál megállapították a keresetképtelenséget, úgy szintén két ujoncot mentettek fel a további katonai szolgálat alól testi fogyatkozás miatt.

— **(Térzene.)** Az 52-ik gyalogezred zenekara vasárnap délelőtt féltizenkettőtől fél egyig térzenét tart a Széchenyi-téren, a következő műsorral: 1. »A 16-os huszárok jubileum indulója.« Flotowtól. 2. »Stradella« opera nyitánya Flotowtól. 3. »Kincs« keringő Strauss-tól. 4. »Hunyady László« opera hatyudala Erkeltől. 5. »Rózsa nyiláskor« gavotte, Scharftól. 6. Egyveleg az »Aida« operából Verditől.

— **(Halálozás.)** *Bárvárt* Antal, a »Szigetvári Segélyegylet« pénztárnoka f. hó 19-én, este 8 órakor rövid szenvedés után szivbajban elhunyt. *Bárvárt* Antal a 48-as elvek rendithetetlen bajnoka volt és mint ilyen a választásoknál vezérszerepet vitt.

— **(A főrendiházi tagok névjegyzéke.)** Vaskos kötetet küldött le ma a belügyminiszter a vármegyéhez. A főrendiházi tagok névjegyzékét azon utasítással, hogy a

kol nekem az ég minden üdvössége . . . nélkülöd!

Majd hirtelen vad dalba kezdett, s ismeretlen, lágyan simuló melódiákat énekelt arról az édes illatu virágról, mely a szivekben fakad, a melynek neve — szerelem!

A szerencsétlen leány megőrült.

Néhány hónapig szenvedett azonban csak, mert egy óvatlan pillanatban éjnek idején kilopta az ör zsebéből a vár kapukulcsát, s azon az uton indult a halálba, melyen kedvese volt a vezetője!

Nemsokára ismét csikorogva fordult meg a Sajókri kriptája ajtajának zárjában a kulcs, mikor örök nyugalomra helyezték a fájdalmában megtört apát leánya, a jégszívű, forró szerelmű, szüzi tiszta, bűnös Hedvig mellé!

III.

Hangos trombitaszóra ébredtem fel. Lent az udvaron ébresztőt fújtak a katonák.

Első tekintetem arra a *Báthory* fejü képre esett, melynek törzsén három hasított lyuk látszik a vászonban.

A kastély parkjának százados fáival enyelgő fényes napsugár, bearanyozta azt a viharedzett férfiarcot is, mely mintha most derültebben tekintett volna alá abból a megfakult aranykeretből! **Horkai Elemér.**

vármegye területén tartózkodó főrendiházi tagokat tarsa nyilván s netán bekövetkezendő elhalálzásukról, vagy a beállott megszokadással távirati jelentést küldjenek a belügyminiszternek. Baranyamegye területén jelenleg csak három főrendiházi tag tartózkodik. Mint az uralkodó ház teljeskorú főhercege *Frigges* főherceg, *Hetyey* Sámuel megyés püspök és *Draskovich* Iván gróf.

— **(Hurcolkodik a tanfelügyelőség.)** A város még a múlt évben felmondta a tanfelügyelőségnek a belvárosi községi iskolában birt hivatalos helyiséget, mert hírszerint — abban valamelyik városi hivatalt akarják elhelyezni. *Salamon* József kir. tanfelügyelőség annak idején jelentést tett a dolgról a vallás és közoktatásügyi miniszternek, ki a napokban kétszáz forint lakbér általánynál utalványozott a kir. tanfelügyelőség hivatalos helyiségének elhelyezésére, mi igen csekély összeg s aligha lesz elég a helyiségek bérelhetésére. Hír szerint a tanfelügyelőség a *Nádossy*-féle ház földszintjén fogja felütni sátorfáját, s már f. év november 1-én hurcolkodnak is, mert akkor jár le a város felmondási határideje.

— **(Marócsai vizek lecsapolása.)** Baranyavári *Tormai* Károly alispán elnöklete alatt egy, *Szalay* Dezső kultur főmérnök és *Lehel* Gzözö vármegyei I. aljegyző, vizügyi előadókól álló bizottság Marócsán tegnap tárgyalást tartott az érdekeltekkel a denci-bereg és az ezzel kapcsolatos somogy megyei, endrői belvizek lecsapolása és levezetése tárgyában. A tárgyaláson mint érdekelt felek *Biedermann* Otto nagybirtokos, a sellyei uradalom, Marócs és Kákics községek, valamint a magyar államvasut szerepeltek. A tárgyalás azonban — miután a felekkel nem jött megegyezés létre — nem járt eredménnyel s így ez ügyben az alispán határozatilag fog intézkedni.

— **(Felolvasó és táncestély.)** Az őszi idénynek első fecskéje, jogászaink estélye lesz holnap (szombaton), mely iránt nagy érdeklődést mutat a közönség. S ha valaki, úgy bizonyára ők érdemlik meg a legmelegebb pártolást, első sorban is a rendezőség nemes céljait tekintve. A segélyegylet a legmagasztosabb emberbaráti szeretettől áthátott intézmény, mely hivatva van a szegényebb sorsu ifjuság támogatására — s az estély jövedelmének fele azt illeti. A másik felét az olvasókör könyvtára szaporítására fogják fordítani, mi az önművelődés tekintetében szintén a legmagasztosabb eszme. Gonddal, műizléssel iparkodtak a programot összeállítani, mi már maga is, eltekintve, hogy utána tánc is lesz, sok élvezetet ígér. Egy kedves fiatal leánynak, városunk legkitünőbb cimbalom-művésznőjének *Fodor* Jankának közreműködése a Pécsi Nemzeti Színház elsőrangú művésznői s művésznének szavalata, éneke s dr. *Késmárky* jogtanár felolvasása változatos s műélvezetekben gazdag estét ígér. A jegyek ára oly sze-

rény (ülőhely 2 kor., állóhely 1 korona), hogy reméljük, miszerint Pécs minden szépért s nemesért áldozatra kész közönsége ifjainktól sem fogja úgy az erkölcsi mint az anyagi támogatást megvonni.

— **(Csendélet a Király-utcán.)** Az éjjel féltizenkét óra tájban a Király-utcán éktelen láрма, zenebona és durva káromkodás verte fel a csendet. Mikor a rendőrség kiment, egy utast talált ott az utcán, meg egy fiakerost, a kik egymást nem csak szóval, de ütlegekkel is kezdték már megtisztelni. *Karácsonyi* Péter volt a fuvaros, a ki Egerághról hozott be egy pasasért s azzal a fuvaroköltség miatt keveredett nézeteltérésbe. És a helyett, hogy a rendőrségre ment volna vele, rövid uton akart elégtételt venni az utason, a ki nem hagyta magát és szintén a sarkára állva, közös erővel követték el a csendháborítást, a mi miatt majd kérdőre fogják vonni őket a rendőrségen.

— **(Börtön-töltelékek.)** Dacára a tegnap éjjel tartott rendőrségi razzianak, mikor — mint meg is irtuk — tizennégy hely és munkanélküli csavargó került be a torony alá, az éjjel ismét négy csavargót fogtak el a rendőrök, kik nem tudták magukat igazolni. A 4 elfogott csavargó közül három a gyöngye nemhez tartozik, a kik azonban már nagyon is hozzá vannak szokva a csavargó élet durvaságaihoz. Majd el fogják őket illetőségi helyükre toloncolni.

— **(Balta és dorong.)** Ezek közül a veszedelmes szerszámok közül egy is elég arra, hogy a kivel érintkezésbe jutnak, megnyomja pár hétig az ágyat. Hát még a kettő együtt, különösen mikor két markos legény forgatja az ember feje fölött, milyen veszedelmes lehet! Ily veszedelemnek volt kitéve a minap *Uzsószi* János, kövágószőlősi lakos, a ki a korcsmában összeveszvéen *Böröc* Józseffel és *Egedi* Ferencsel, mikor haza ment, ezek baltával és doronggal felfegyverkezve törtek be a lakására és agyon akarták verni. Szerencsére egy szomszéd kiszabadította a veszélyes helyzetből, mire első dolga volt, hogy a támadókat feljelentette a bíróságnál, hol most folyik a vizsgálat az ügyben.

— **(Tűz.)** *Balázs* József, budafai lakosnak a háza a minap kigyuladt és teteje porrá égett. A kár négyszáz forintot tesz ki. Mint a vizsgálat kiderítette, a tűz ügy keletkezett, hogy özvegy *Balázs* Györgyné, a káros anyjának öt éves kis fia, gyufához jutott és azt az istállóban gyújtogatta. Egy égő gyufától aztán meggyuladt a szalma s így támadt a tűz, mely e szerint gondatlanságból keletkezvén, a bíróság folytatja az ügyben a vizsgálatot.

— **(Árlejtés a vármegyén.)** A vármegyei szolgazemélyzet ruhájának és lábbelijeinek szállítására árlejtést hirdetett a vármegye. Az árlejtésnek ma volt a határnapja. Az árlejtő bizottságban részt vettek *Tormai* Károly alispán elnöklete alatt *Igalics* Radivoj

A pécsi kölcsönös segélyező egylet

a nála elhelyezve volt s ennekutánna elhelyezendő **takaréktári betétek után** 1899. évi október hó 18-tól kezdődőleg

4 1/2 %

kamatot

fizet s úgy mint eddig, továbbra is viseli a 10%-os tőkekamatadót.

főpénztárnok, Gyenes Kletus főszámvevő, Lehel Győző vármegyei I. aljegyző és Keller István várnagy. A szállításra pályáztak Krausz Simon, Krausze Ignác, Ganter Ferencz pécsi és Blum Sándor budapesti cégek. A legelőnyösebb ajánlatot Krausz Simon adta be, ki a 2500 frt kikiáltási árból 16% árengedménnyel hajlandó a ruhákat szállítani. A lábbeliek szállítására két ajánlat tévő érkezett. Miskrits Imre pécsi cég és a »Budapesti Cipészipar Hitel-egylet« nyújtottak be ajánlatokat. A szállítást az 500 frt kikiáltási árból 10% árengedménnyel Miskrits Imre nyerte el.

— **(Névmagyarosító körjegyzők.)** Podgorelätz Sándor körjegyző, nádasdi lakos, valamint kiskoru gyermekei Gyula, Mária, Ottó, Ida, Márta és Etel vezetéknevének »Pongráz«-ra és Repka József körjegyző, berkesdi lakos vezetéknevének »Radványi«-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedett.

— **(Cigányok garázdalkodása.)** Még csak a fagyos lehelletét érezzük a közeledő Tél apónak, mely dérral vonja be éjjelenként a házak tetejét s már is egyre-másra érkeznek a hírek a tél nyomorultjainak, a cigányoknak garázdalkodásáról. Málom községben a napokban egy ottani gazdálkodó, Kis Ferenc házánál jártak cigányok s míg a kis szurtos képű purdó krajcárért szájalomra méltó cigánykerekeket hányt, a dáde felhasználta az alkalmat s ellopott egy kabátot az udvarról, a melylyel odább állt. Göröcsöny községben pedig Horváth János ottani gazdálkodó udva-

rából egy süldő malacot loptak el a cigányok. Fáraó jeles utódait most persze keresik, de hogy rájuk akadnak-e az igaziakra, az kérdéses.

— **(Lóköltők.)** Mészáros József szilvási lakos tegnap panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy istállójából ismeretlen tettesek egy pejkancaját ellopták. A nyomozást megindították s nem lehetetlen, hogy ebben is cigányok lesznek ludasok, kik most a tél küszöbén itt-ott felütik fejüket, s ugyancsak serényen gondoskodnak a szükségesek beszerzéséről.

— **Visszatérés a mezei munkához.** Egy fiatal, a tizenhetedik évéhez közeledő leány egészsége olyan, mint a fejlődni kezdő virág, a mely olyan érzékeny, hogy a szél legkisebb érintésére lehull és csak a meleg napsugár élteti. Így a fiatal leánynak, a ki valamely esemény következtében elgyöngült, vérszegény lett és erejéből vészett, hogy újra éledjen, hatalmas regenerátorra van szüksége, a mely nála a napsugarat helyettesíti. Ez az erősítő szer kell, hogy visszaadja az erőt és a friss arcszint, el kell oszlatnia a főfájást, a mely szenvedést okoz, elő kell segítenie az emésztést, lohasztania kell a heves fájdalmakat és elő kell segítenie azt, hogy az éjjelek nyugodtan és a nappalok szenvedés nélkül teljenek el. Azok, a kiknek ilyen szerre szükségük van, teljes gyógyulást fognak találni a Pink-pilulák használatával, a vér legjobb helyreállítójával és az idegek megerősítőjével. Csudálatos eredményeket értek el ezzel a pilulával a vérszegénységnél, a mely oly gyakori a fiatal leányoknál és ifjaknál, a kiknél a fej-

lődés tulságos gyorsan történt. Bordas Margit kisasszony Candillakból (Lalinde, Dordogne) tizenhétéves kora óta sokat szenvedett, ma huszonhárom éves és a Pink-piluláknak köszön-

heti, hogy egészsége, a mely 5 éven át borzasztóan meg volt támadva, annyira helyreállt, hogy újra hozzáfoghatott megszokott mezei munkájához, a melyet kénytelen volt éve-

ken át abban hagyni.

— Éveken át — írja levelében — minden testrészemben iszonyúan szenvedtem, főfájás, szurás és többféle betegség annyira hatalmába kerített, hogy sem aludni, sem enni nem tudtam. Oly gyöngye voltam, hogy lábam megtagadta a szolgálatot. Bármit kíséreltem is meg, nem erősödtem és csakis a Pink-pilulák alkalmazásával láttam egészségemet teljesen visszatérni. Most már régóta megkezdhetem újra mezei munkámat, melyet minden megerősítés nélkül elvégzek. Sőt erőmet gyarapodni érzem.

Ez a levél bizonyítéka a Pink-pilulák hatásának és bátorításul szolgálhat azoknál, kik e pilulákkal még nem tettek próbát. A Pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszertárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és 6 doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszertárban, Budapest, királyutca 12. szám.

lanul boszantotta Gertrudot és egyre szigorubb vádakkal illette magát, amiért olyan kegyetlen kritikát gyakorolt a fölött az alapjában véve ártatlan jog fölött, mely a művészek növendékeivel szemben kiváltsága. Ha Boschka a legcsekélyebb lelkifurdalások nélkül megengedhette, hogy tanárja megcsókolja, akkor neki sem kellett volna más-kép cselekedni. Igazán nevetséges volt e miatt boszankodni.

Gondolatai egyszerre más irányba terelődtek.

— Mit mondana ehhez Bill? Talán neki nem tűnne föl oly egyszerűnek és természetesenek ez a história!...

Összerázkódott, mintha fáznék és kezével eltakarta a szemét. Ujra azt hitte, hogy a mult még nem a multé és neki csak a kezét kell kinyújtania, ha azt akarja, hogy az élet kegyetlenségei ellen védelmet nyújtó támpontot megtalálja.

Miért gondolt ő most Billre és mit akart tőle?... Hiszen már mindennek vége van.

HUSZONEGYEDIK FEJEZET.

Március elején újabb kellemetlenség érte Gertrudot. Vén kutyájának, a melyet ő olyan nagyon szeretett, egy szép napon hült helyét találták. Megszökött. Liza keserves könnyeket hullatva panasolta el a szomorú esetet.

— Borzasztó ez édes kisasszony... de... de én most már igazán nem maradhatok, mert a vőlegényem nem akar tovább várni.

Gertrud, aki eddig nem tudta, hogy Liza menyasszony, az ámulattól nem tudott hova lenni.

Kénytelen lesz most új cseléd után látni. Cselédet

lasztásában és a kompozíció elrendezésében is segíteni fog neki. A többiről aztán magának kell gondoskodni.

Csakhamar hozzá is látott a munkához. Mikor vázlatával elkészült és bemutatta a művészkolonia tagjainak, mindenki úgy találta, hogy a terv igen sikerült. Később azonban, midőn már hozzákezdett a festmény kidolgozásához, valami hibát fedezett fel, a mi nagyon megijesztette. Gyámoltalannak érezte magát, a mi majdnem a kétségbeesésbe kergette. Losoncy, a kinek e miatt panaszkodott, csak a vállait vonogatta és megnyugtatta, hogy bizony nem igen van oka a kétségbeesésre, mert ez a gyámoltalanság a nagy talentumoknak jellemző tulajdonsága.

— Az ön munkái, kedves gyermekem, roppant nagy érdeklődést fognak majd kelteni a műértők körében és azért ne aggaszsa, ha a műkereskedők nem is ígérnek méltányos összegeket a képeiért. Ön egyike azoknak, a kik hamarabb adnak egy képet tizezer frankért, mint száz frankért.

— Igen, igen, de mikor? — kérdezte türelmetlenül Gertrud.

— Ez részben öntől, részben pedig a körülményektől függ, — mondta Losoncy; — de azért fogadjon el tőlem egy jó tanácsot: a mig dolgozik, sohase gondoljon arra, hogy mennyit fog a munkájával keresni.

A festő hangja, mikor Gertrudhoz beszélt, nem volt már olyan behizelgően kellemes, mint annakelőtte. És ez boszantotta Gertrudot.

Mikor néhány nap múlva Gertrud a műterembe belépett, temérdek virágot talált ott és pajkos kacagást

Művészet, irodalom.

○ **Kék asszony.** Tegnap este ismét megzendültek színházunkban Varney legkitűnőbb operettjének édeskedves, zengzetes, poétikus melódiái. Ismét láttuk a kék asszonyt, hallottunk pikáns dolgokat a csendőrkapitányról s ismét érdeklődtünk a jó, derék Pierre és a kedves Teréz szerelmi ügye iránt. De hát mindjárt bevalljuk azt is, hogy bizony ugy külsőségekben, mint belsőségekben egyaránt kiválóbb előadásokon ment nálunk eddig a »Kék asszony«, mint tegnap. Teszszük ezt pedig azért, mert egyrészt ez a pompás darab megérdemli, hogy külsőleg is minden tekintetben pompásan állítsák ki, de másrészt sokkal inkább ismerjük már Tiszay direktor és színészei erényeit, semhogy ne sajnálnók, ha az összehasonlítás kevésbé fontos okok miatt nem az ő előnyükre üt ki. Már pedig nagyon várta a publikum az első felvonásban, hogy miképp lebeg végig a kék asszony a színlákon, mint azt tavaly és harmadéve láttuk a pompásan sikerült képvetítés segítségével. És mikor a felsült tudós, de la Hoquette báró elbucszatja a kék asszonyt, akkor is vártuk a nagy erkélyjelenetet, de hát hiába. Ennyit a külsőségről. A mi a játékot illeti, a címszerepben Tibor Lóri minden szépet és jót nyújtott, a mi szépet és jót brilláns hangjától és sikkes játékától elvárhatunk. Inkább elegáns volt azonban, mint pajzán és sehogyse látszott meg rajta, hogy ha egy csendőrt lát, hát mindjárt »forr a vére«. Tiszay Dezső (de la Hoquette) derűs humorral és pompás hanggal dolgozott, úgy, hogy ő volt a lelke az előadásnak. Szekula Sárka (Teréz) csengő hangon előadott énekével és eléggé élénk, jól színező játékával méltán kiérdemelte a tapsokat. Mezey Andor (Pierre) méltó partnere volt; ketőseiket megismételtette a publikum, bár Me-

zeynél néhol a drámai kitörések szinte rekedtté tették hangját. Pompás bretány cselédet mutatott be Lévy Sárka; a nyílt színen nyert tapsok inkább játékát is, mint kupléit honorálták. Nagy Vilma pompás Pigeonné és Nádaszy József igen jó Canteleu volt. Delli Lajos a csendőrkapitány szerepében régi jó ismerősünk; most is jól játszott, hanem ő is megnyirbálta szerepe külsőségeit, így elhagyta azt a bizonyos, mindig hangos derűtséget kellett — nyekkentést. A tudósok illusztris társasága elég jól megállta a helyét s a kar is jól működött. Végül jó lenne a légyonát elkerülésére kellő intézkedéseket tenni, mert a színpadon valóságos szellő verte a csuklyát mindig a kék asszony arcába, a nézőtérben pedig jobbra-balra rángatták az emberek a fejüket. Azután meg talán fűteni is lehetne már, vagy mi a szősz? Nem vagyunk mindnyájan csendőrkapitányok és fiatalok; bizony jól esik a meleg a színházban is. (→)

○ **Műsorváltás.** Miután az 52-ik gyalogezred zenekara, holnap szombaton este tisztii estélyen lesz elfoglalva, a holnapra hirdetett Halevy operája, a »Zsidónő« helyett, Ibsen drámája a »Kisértetek« kerül színre.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ heti műsora.

Hétfő, okt. 23. *Hypnotizált anyós.* Vigjáték. Itt először.
Kedd, okt. 24. *Tiszt urak a zárdában.* Operette.
Szerda, okt. 25. *Zsidónő.* Halevy operája.
Csütörtök, okt. 26. *Becstelének.* Dráma.
Péntek, okt. 27. *Unatkozó király.* Operette. Itt először.
Szombat, okt. 28. *Ugyanez.*

Folyó sz. 23. Idénybérlet 23. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Szombat, 1899. október 21-én.

Kisértetek.

Ibsen drámája 3 felvonásban.

S Z E M É L Y E K :

Melena Oswald Mandersz	Veszprémyné Bakó Sebestyén	Engstrand Regina	Németh Jeszenszky
------------------------	----------------------------	------------------	-------------------

Vasárnap, okt. hó 22-én
délután 3 órakor fél helyárral

Ördög mátkája, népszínmű.

Este fél 8 órakor rendes helyárral

Az én Lipótkám.

Törvénykezés.

§ **Cimeres tolvaj.** Szalay Györgyné gombai lakos többszörös betöréssel és tolvajlással vádolva állt ma a pécsi kir. törvényszék büntető bírósága előtt. Még 1887-ben történt, november 6-án, hogy Lesnyik Mihály, pécsi lakos zárt lakásába behatolt. A külső ajtót felfeszítette és egy elrejtett kulccsal a belső ajtót felnyitotta. A szobából egy abroszt, egy dunnát és egy vánkost vitt el 10 forint értékben. Betöréses lopással vádolták, de a vád nem bizonyult be ellene s így felmentették. Az ügyész nem felebbezett s így jogerős.

A vádlott 8 éves kis leánykája beismerte, hogy Bognár József, gombai lakos nyitott lakásába behatolt és annak záratlan fiókjából

hallott. A terem közepén állt Losoncy, mindakét kezében virágcsokorral.

Gertrud meglepetve kérdezte, hogy mi legyen ennek az állapotnak az oka, mire azt a feleletet kapta, hogy ma Losoncynak születésnapja van.

— Milyen kár, hogy én ezt csak most tudom meg — mondta Gertrud. — De hát azért én is hoztam egy csokrot.

— Ha pedig azt hiszi, hogy e miatt érdemes lett volna nekünk haragba keveredni egymással, hát csalódik. — felelt Losoncy nevetve.

Ezzel rátette kezét Gertrud vállára és hozzá akart hajolni, hogy a homlokát megcsókolja. Gertrud azonban ezt nem engedte meg. Ijedten menekült tőle.

Losoncy egy kissé boszusan mondta: Ahogy akarja, s hátat fordított Gertrudnak. A többi festőnő nevetett. Egy közülök, egy fürge szép leány, aki sokkal fiatalabb volt, mint Gertrud, oda ugrott és ezekkel a szavakkal: én nem hagyom magamat kéretni, homlokát nyújtotta. Ez a fiatal teremtés nem régóta dolgozik Losoncy műtermében, Bécsből jött és Izolány Fannynak hívják.

A példán okulva azután valamennyi festőnő Losoncy elé járult, aki aztán sorra csókolta őket, tekintet nélkül arra, hogy fiatal-e, vagy öreg, csinos-e, vagy kiállhatatlan az illető.

Legutoljára jött Boschka, kezében, nyilván a születésnap tiszteletére, néhány szál rózsával, barátságos arccal és teljesen elfogulatlan állapotban lépett Losoncy elé, illedelmesen térdet hajtott és azután — miközben szem-

telenül mosolygott, mind a két arcát odatartotta Losoncynak, aki jobbról is, balról is megcsókolta.

Gertrud elpirulva állt ezalatt festőállványa előtt és szomoruan nézte az előtte megfoghatatlan színjátékot, míg végre az egyik festőnővendék, aki zavarát és meglepetését észrevette, nevetve felvilágosította:

— Ez a mi mesterünknek előjoga. Mikor Losoncynak születésnapja van, akkor mindegyikünkől kap legalább egy csokrot. Ebben nincs semmi különös, csupán csak azt csodálom, hogy erről önnek még nem szólt, mert amint látom, önt a szemei előtt lejátszódott jelenet meglepte!

— Ettől őrizkedtem — ilyen kikötés Gertrud kisasszonynak csak kellemetlen lehetett volna — mondta Losoncy.

Gertrud lehorgasztotta a fejét.

Losoncy pedig egyik festőállványtól a másikhoz menve, sorra megnézte a növendékek dolgozatát. Mind egyik kép előtt megállt, hogy néhány dicsérő és buzdító szót mondjon az illető kép készítőjének, Boschkanak pedig igen barátságos hangon megígérte, hogy legközelebb fel fogja őt keresni a műtermében. Amint Gertrudhoz ért, csak egy futólagos pillantást vetett ennek vállán keresztül a készülő képre és megjegyezte:

— A bal kar el van rajzolva.

Aztán tovább ment.

Gertrud ezen a napon mélyen leverve távozott Hudry Menos akadémiájából.

A zavar, mely most a Losoncy és közte eddig fennálló jó egyetértést ily módon megbolygatta, kimondhatat-

12 frt 40 kr. készpénzt elemelt, a pénztárcával együtt. Szalai Györgyné tagadta, hogy ő bujtotta volna föl leányát a tolvajlásra, de beismeri, hogy a 12 frt 40 krt ő használta fel. Miután 8 éves kis leányról fel sem tételhető, hogy utmutatás és felbujtás nélkül tolvajlásra vetemednék, ezért ezen tetteért a vádlottat felelősségre vonta a kir. törvényszék.

Szalai Györgyné beismerte, hogy 1898. április 20-án Komáromi György pécsi lakosnak lakásából különféle ágy és ruhaneműeket tulajdonított el. Ezen két rendbeli lopás vétségeért a pécsi kir. törvényszék Szalai Györgynét 1 havi fogházra és 1 évi hivatalvesztésre ítélte.

§ **Az öreg koldus vétke.** Nagy tűzvész hire zavarta fel álmukból a szökédieket f. évi április 24-én. *Hollerbach* János préháza gyuladt ki, senki sem tudta, mi módon. Midőn az oltásra megjelent szomszédok a mellékpületből a kocsit kihúzták, akkor bujt elő a lángokból Kis Péter öreg koldus, kit a faluban csak *Retek Lukács* csufnéven ismernek. A szegény öreg koldus nagyon meg volt rémülve, égési sebeket is szenvedett, de azért mégis úgy eltűnt a tűz színhelyéről, mintha a föld nyelte volna el. A helyszíni vizsgálat alkalmával kitűnt, hogy az öreg koldus a nevezett éjjel a préházban aludt és csak arra ébredt fel, mikor már a ruhája is égett; a tűz valószínűleg pipájából eredt, melyet este, midőn nyugalomra tért, égve felejtett. Az összetörött pipát ott találták a füstölgő üszkők között és raismertek, hogy az az öreg koldusé volt. A 64 éves öreg koldust tűzvész okozása miatt egy hónapi fogházra és 5 frt pénzbüntetésre ítélték. A gazda többször adott szállást a préházban, de a tűzvész éjjelén nem is volt tudomása róla, hogy a koldus a préházában alszik. Ezt terhelő körülménynek tudták be, a büntetésből azonban 3 hetet kitöltöttek vettek.

§ **Egy odiózus pör vége.** E hó 18. és 19-én tárgyalta a kir. curia Engel Adolf és fia cégnek Vargha Antal és társai elleni bünpörét, mely a vádlottak teljes felmentésével végződött.

§ **Purmann Károly szabadlábán.** A minap megirtuk, hogy az aradi vizsgálóbíró letartóztatta *Purmann Károlyt*, bar.-baani nyugalmazott körjegyzőt, *Krivány János* apását, a kit azzal gyanúsítottak, hogy az elsikkasztott pénzeket magánál rejtegeti. Mikor a letartóztatás történt, mindjárt jeleztük hogy a vizsgálat aligha jár helyes nyomon. Most a nagyváradi kir. tabla *Purmann szabadláb*ra való helyezését elrendelte.

§ **Mikor a részeg ember szerelmes.** Kedélyes kis vejtárgyalás folyt le ma a pécsi kir. törvényszék ítélő bírósága előtt. Egy szép falusi menyecske volt a panaszos, a ki már régóta elváltan éli az urától s épen ezért sokan szemet vetettek reá. A folyó évben történt június 24-én, hogy *Perin Sztipó*, alaposan berugaszkodva az itókától, *Mikolin Ádám*né löcsi lakoshoz, a csinos panaszlóhoz éjjel bezörgött és egy forintot ígért szerelméért, ha beengedi. A szép asszony azonban ellenkezett, mire a vádlott betörte az ablakot és a szobában termett. Az asszony a mellékajtón át a szomszédjához menekült és segítségért kiabált. *Perin Sztipó* beismerte hibáját, de azt állította, hogy a szép menyecske a szerelmi zálogul ajánlott egy forintot elfogadta, de mert ittas volt, vele szóba állni nem akart, a lakásából kilökte és eközben történt, hogy az ablakot véletlenül bezúzta. A tárgyalás folyamán kiderült, hogy panaszos a kínált forintot erélyesen visszautasította, a vádlott pedig az ablakot szándékosan törte be. *Perin Sztipót* a kir. törvényszék magánlakásértés büntette miatt hat havi börtönre ítélte.

TÁVIRATOK.

— **Schneider ezredes meghalt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Schneider* ezredes, a párisi osztrák-magyar nagykövetség volt katonai attaséja ma reggel 3 órakor Bécsben a *Löv-féle* szanatoriumban meghalt.

A *Dreyfus-pör* alkalmával sokat emlegetett ezredes halálát a legrettenetesebb betegség, a paralizis progressiva okozta. Betegsége a *Dreyfus-pör* tárgyalása alkalmával keletkezett.

— **Tüntetés a bécsi egyetemen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi egyetem ma nagy antiklerikális tüntetés színhelye volt. A tüntetés *Hirn* tanár ellen irányult, kinek ma kellett volna első előadását tartania a filozófiai fakultáson.

Hirn előbb Innsbruckban volt tanár, hol már feltűnt ultraklerikális nézeteivel. *Hirn* különben római katolikus. A bécsi egyetemi bölcsészeti kar ellenezte kinevezését, de a közoktatásügyi miniszter mellőzte a kar véleményét s *Hirnt* mégis kinevezte.

A német egyetemi ifjuság elhatározta, hogy *Hirnt* nem engedi prelegálni. Az ifjuság minden frakciója már reggel 8 órakor megjelent az aula folyosóin s ott éktelen lármát csaptak. Minden klerikális vagy keresztény-szociális diákot, ki a tanterem felé igyekezett, feltartóztattak és fülébe ordították: „szervusz papi szolga (*Pfaffenknecht*); éljen a német tudomány; le a klerikálisokkal!”

Neumann rektor, kit tapssal és éljenzéssel fogadtak, hosszú beszédet intézett az ifjusághoz, de hasztalan, mert ha *Hirn* nevét csak említette is, pfui kiáltásokkal szakították félbe.

A rektor még folyvást beszélt, mikor a tanári szoba felől tizszeres erővel zúdult fel a lárma. Lábdobogás, füttyülés, csöngetés, dörömbölés hallatszott és közbe dühös kiáltások: „pfui klerikális, le vele!”

Hirn tanár ugyanis megindult a tanterem felé és ez volt a fogadtatása.

A rektor az egész zajongó ifjuság élén bevonult a terembe. Itt a rektor ismét beszélt s a többek közt azt mondta, hogy itt csak a tudomány beszél, arról ne legyen szó, hogy mi lakozik a szivek-

ben. Az ifjak közbekiáltották: „Wir wollen *Hirn* los (*hirnlos*?) sein”.

Magát *Hirnt* egyáltalában nem engedték szóhoz jutni, úgy hogy végül a *rek-tornak az előadást tényleg be kellett szüntetnie.*

Az ifjuság eltette a rektort s végül a *Wacht am Rhein* éneklésével vonultak el.

Hirlik, hogy az ifjuság fölbuzdulva a mai sikerén, *Hirnt abszolúte nem fogja engedni szóhoz jutni.*

— **A háboru az angol parlamentben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az angol parlament alsóháza hosszabb vita után 362 szavazattal 135 ellenében elvetette *Stanhopenak* indítványát, mely helyteleníti a kormány politikáját, hogy a dél-afrikai háborút földézte. Azután elfogadták a királynőhöz intézendő föliratot.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Szabadalmazott sodronyüveg

legjobb anyag felső világosság, padló és gyári ablakokhoz, különféle vastagságúak, egész 1-75 négyzetméter terjedelemmel.

Különös előnyei: lehető legnagyobb biztonság áttörés és ütés általi törés ellen, megszábadulás a kellemetlen drót-rácsoszáttól, nagymértékbeni tűzbiztonság, együttmaradás netaláni törésnél, minthogy a sodrony-betétt az üveget összetartja, a világosságnak nagyban előmozdítása és eddig még rem ismert világossági hatás. Sok állami és magánépületekben van használatban a legjobb eredménnyel. Számos elismerő bizonyítvány. Arjegyzék és mintákkal szívesen szolgálunk.

Öntött-üveg padló-lemezek felső világításra alkalmasak

köcsi átjárók, földalatti folyosók vagy pályaudvari alagutak világítására, tömör anyagból, sima vagy különféle mintázott felülettel, fehér, félfehér (körülbelül 30% olcsóbb mint a közönséges nyers öntött-üveg) és színes sodrony-betéttel, vagy a nélkül.

Tetőzet- és orom-fedőeserép üvegből

különféle minta és nagyságon.

Aktien-Gesellschaft für Glasindustrie vorm.

Friedr. Siemens,

Neusattl bei Elbogen (Csehország.)

Másnemű gyártmányok: mindenféle palaczkok, palaczk-zárok, tábla-üveg belgái és német mintára, üveg-öntvények és préselt-üveg.

☛ Szabadalmazott préselt üvegbetűk. ☛

Pályázati hirdetmény.

Baranyavármegye pécsi (központi) járásában nyugdíjazás folytán megüresedett **járásai állatorvosi**, illetve esetleges áthelyezés esetén a vármegye egy másik járásában megüresedő **járásai állatorvosi állásra** pályázatot hirdetek, s fölhívom mindazokat, kik ezen Pécs sz. kir. város székhelylyel, illetve egyik járási főszolgabírói székhelyekkel rendszeresített állatorvosi állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 1. §-ának, illetve az 1888. évi VII. t. cz. 133. §-ának szem előtt tartásával fölszerelt pályázati kérvényüket e vármegye főispánjához, dr. báró Fejérváry Imre ur öméltségához czimzetten, hozzám legkésőbb **f. é. október hó 28-ig** betérjessék. A pécsi (központi) járási állatorvos javadalmazása áll: évi 400 frt fizetés, 200 frt lakbérből és 250 frt utiátalányból; a többi járási állatorvos javadalmazása: évi 300 frt fizetés, 100 frt lakbér és 150 frt utiátalány.

Kelt Pécsen, 1899. évi október hó 16-án.

Tormay Károly,
 alispán.

1551. sz.

1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi királyi járásbírósnak 1899. évi V. I. 380. számú végzésével, Fischer Ferencz ügyvéd által képviselt, Pécsi takarékpénztár felperes részére, Friedman Károly alperes ellen 100 frt követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 585 frt 80 krra becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbírósnak V. II. 380/5. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak alperes lakásán **Pécsett, Kardos Kálmán-utca 15. sz. alatt** leendő megtartására határidőül **1899. évi október hó 28-ik napján délutáni 3/4 órája** tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok, felszerelések, térfi ruhák s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécsett, 1899. évi október hó 14-ik napján.

Engler Kálmán

kir. bir. végrehajtó.

1493. sz.

1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósnak 1899. évi V. I. 15/6. számú végzésével dr. Miltényi Miklós ügyvéd által képviselt Lang Jakab felperes részére dr. Klava Károly alperes ellen 300 frt követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 544 frtra becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbírósnak V. I. 15/8. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak alperes lakásán **Pécsett, Klimó-utca 15. sz. alatt** leendő megtartására határidőül **1899. évi október hó 23-ik napján délutáni 1/2 órája** tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bírósági tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécsett, 1899. évi október hó 8-ik napján.

Engler Kálmán,

kir. bir. végrehajtó.

Kárpitos üzlet és diszítő műhely Pécsett, Király-utca 34. szám.

Üzlet áthelyezés folytán elegáns, szolid és tartós finom garnitúrák és egész szoba berendezések

olcsón eladóok.

Tisztelettel

CSIHÁLEK SÁNDOR

Kárpitos és diszítő. Király-utca 30.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

10497. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMÉNY.

Hg.-Márok községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a fölszólítással tételik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi április hó 18-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi április hó 18-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi április hó 18-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A dárdai kir. járásbírósnak mint tkvi hatóság, 1899. október hó 18-án.

Balaskó János

kir. járásbíró.